

Leopold Stanek: Veseli Korant

Pustni narodopisni prizori iz Priekije. — K sporedu v radiu 8. t. m.

2. prizor:

Fašenki pridejo (orači, rüsa).

Pred hramon pr Ključovih (predpodnon).

Dekla: Gleete, gleete, orači grejo!

Micika: Kak po snegi orjejo!

Drašek: Orači!

Deca: Orači grejo! Juhuhuhu!

Hlapec: Pa kelko jih letos le je!
(Harmonika.)

Orač: Düjo! Düjo! Düjo — düp!
Guni, pje, guni, počí malo z bičon!

Gunjač: Düjo! Düjo! Hu, kak je letos hujdo oranje. Ü — düp! Gídran, düjo!

Gospodinja: To so ti pravi orači, ka majo muziko sobo.

Dekla: Gej ste te teko podjajnjakov, belih pa rdečih, vküp nabrali, ka ste se lahko vsi oblekli? Lekí ste jih po celi vesi diklinan slekli...

Drašek: Kake čake majo na glavi!

Tilika: Pa lorfe!

Hlapec: Pjebi, kunja sta nekšna slaba viditi, kak žmetno vlečeta. Pa kak sta zosrana z blatón!

Japac: Toti kunj pa je tak lepo opleteni po homoti s pantli kak na gostúvanji.

Virt: Orač, ka plüži, je že tüdi nekšni zmantrani viditi.

Hlapec: Kilavi še je za plüg!

Virt: Pje, plüžno železo bi moga kovači nesti, ka bi ti ga sklepa pa bi bole rezalo.

Hlapec: Ne vidite, ka majo leseni plüg? He, gej pa je črtelo?

Gospodinja: Orač pa tak póka z ledrnim šürcon kak kakšni mesar.

Orač: Düjo! Düjo! Mi van orjemo za debelo repo!

Vsi: Mi van orjemo za debelo repo!

Gunjač: Ka bi mali tak debelo repo kak tikvi. Juhuhuhu!

Muzikant: Tikvi pa kak repo, hehehe!

Hlapec: Hante, hante, babo s košón majo tüdi sobo! E že maš kaj notri?

Maškara s košón: Mi orjemo za debelo repo! Dajte nan debele jajca, debele klobase, meso pa krofle!

Gunjač: Meso, krofle, gibance, kvasenice, krapce!

Gospodinja: Le tosen hodi, pje pobirač!

Hlapec: Pjebi, gleete, branovlek se van je odšpiča. Pa ógrance mate na ópak zašpičene! Pjebi, vi ste orači bole s tega spodnega kunca!

Orač: Düjo! Düp! Oha! Cruk! Crukšte! Humi! Vrag ali, šimel, e mo te le moga z ótikoj zravnati? Humi!

Virt: Odsebe ga bole ravnaj!

Hlapec: Ksebi! Ksebi!

Micika: Ka pa te ovi tan seja?

Maškara s korbecon: Repo sejan, debelo repo van sejan.

Hlapec: Hehehe! Same pleve ma v korbeci, pleve!

Orač: Zaj pa mo obrnili na vratéh, potl pa bi malo gutnili, či še gej mate kako nindro. Ali pa mate že vse bersnate polovnjake?

Gunjač: Vroče je pa orači žedni gratajo.

Hlapec: Ja, neke nan je že s kapóv nateklo, za kunje bi že bilo, samo da se nan je nesreča prpetila: eno sprtalečno küre je prletelo pa je vse spilo...

Orač: Eh, vode je povsodi zadosti na sveti. Pravijo, ka človeki na rit pa na zobe vün gre...

Gunjač: Za kunje prosimo malo siná, smo jin že dugo nej polagali.

Hlapec: Malo sečke še visi v hakri na pavučini, pa ne ven, či du mogli vse pojesti...

Gospodinja: Le hote, orači, tosen v senco pod kap, krofli so glih prazeni.

Virt: Hlapec, pa ročko jin okoli daj.

Hlapec: Se nemrejo piti, da majo lorfe gor...

Orač: Le sen s pijačo, ka mamó še gnes dosti dela. Celo ves moremo zorati za debelo repo, vse potoke no žlake preorati...

Gunjač: Od hrama do hrama orati...

Maškara s korbecon: — pa debelo repo posejati...

Maškara s košón: — pa klobase, jajca no peneze pobrati...

Muzikant: — pa si coj lüštno igrati... Juhuhuhu!

Orač: Eha, kunja, kaj sta zaj tak siona! Nah si dajta!

Gunjač: Zaj pa pobermo svoje hale pa gremo dale...

Virt: Pite še, orači! Za repo more biti fajhtna zemlja.

Gospodinja: Pite, orači!

Orač: Düjo! Düjo!

Muzikant: Juhuhuhu!

Vsi: Zbogon, Bog van daj debelo repo!

Hlapec: Van tüdi!

Dekla: Se žedni ste bili, ka ste ročko ravno posüšili; je še mujvati ne de treba.

(Ženske odidejo v kühno.)

Gospodinja: No, eni so že srečno odišli. Zaj pa se le zasüčmo po kühni!

Micika: Krofli so jin ali šli po guti!

Gospodinja: Moremo jih flisik praziti, vači mo jih vse sproti pojeli, še tople.

Virt: Kaki žmah te majo letos? Jaz sen še najné nibjenega nej vüstah meja.

Tilika: Hm, kak so dobri!

Deca: Dobri! Dobri!

Micika: Dozdaj so še vsi lepe ven-ce meli!

Dekla: Lani so bli tüdi dobri!

Micika: Pa predlajnskin...

Gospodinja: Tisti kaj smo jih to na fašensko nedelo za posküšno delali, so se nan ali nikak nej hteli posrečiti.

Dekla: Te venda mela nej bla zadosti süha...

Virt: Ja, tisti krofli bi skoro perje meli —

Gospodinja: Eh, tak za nič so pa nej bli, se si jih rad poja.

Micika: Čüli, mati, ka pa mo te za obid meli?

Gospodinja: Viš, se resen! Klobase pa rebra, en lejpi falat more kühat djati. Ena pa naj krumpiš olüpi za zos! Gnes more vsakši sit biti, pa či glih bi jemi lamp gor poča...

Dekla: Moški majo pre gnes godovno, te si žiher prvoščijo...

Hlapec: Ve ženske pa mate ütr godovno, na pepelnico!

Japac (prleti): Mati! Mati!

Hlapec: Mati, kobila je, epa, v blati,

dajte mi mleka,

ka mo vün vleka;

dajte mi sira,

ka mo jo vün stira!

Deca: Mati! Mati!

Gospodinja: Ka te pa že je zaena sila?

Japac: Že pa grejo!

Deca: Fašenki grejo!

Micika: Gleete, rüso ženejo, rüso! (Piskulice, orglice ali harmonika no boben.)

Tilika: Hote gledat, tosen po našen püngrati že grejo!

Dekla: Jezoš, kak je rüsa velka, tak kak kakšna gambela.

Hlapec: To je velka rüsa. To je kunj!

Drašek: Oča, kak je te to narejeno? Povejte, no!

Virt: Ne vejš? Spoder pod ponjavo sta dva čeha skrita, eden drži metlo, to je rep, ti drügi pa drog pa pisker gor, to je glava kunja.

Gospodinja: En čeh pa toto strašilo na štriki okoli guni, vidiš?

Micika: Jezoš, kak sta tisti dvi lorfi poleg grdivi!

Dekla: Kaj majo letos zeno muziko coj: piskulice, orglice...

Hlapec: Pa boben. Vite, ka majo na kropjačo svinski mehir napeti pa s kihačoj gor tučejo... (hehehe).

Virt: Lani sen v Ovsenjakoveih vida tako veko rüso, ka je tak nevarno gobec odpirala pa vodo špricala v lidi.

Gospodinja: Keri te toti sojo? Naši ali ljudski?

Dekla: Jaz trufin, ker je ti prvi, ka guni rüso...

Gunjač no igrci pojejo:

Belo Rüso vodimo,
konjon srečo prosimo.
Ovsa ji ne davlemo,
z meglo jo napajamo...

Micika: Gleete, kak rüsa mīga z glavo!

Virt: Bržčas je že lačna pa žedna.

Deca: Rüsa! Küsa! Rüsa! Küsa!

Gospodinja: Eta deca, kak to lapa no cojavle!

Hlapec: Kak le süha rebra kaže! Pjebi, se de van vküp padnila!

Virt: Čüli, kaj te toti gambeli jesti pa piti davlete?

Gunjač: Vse jé, kaj je od mesa pa do kroflov, pije pa vse, kaj je ne voda...

Vsi:

Velko Rüso vodimo,
konjon srečo prosimo.
Ovsa ji ne davlemo,
z meglo jo napajamo...

Deca: Juhuhuhu!

Drašek: Rüsa, velka küsa!

Deca: Rüsa! Rüsa!

Dekla: Eta deca, ne derte se teko, se te še patiko doblí kak küri!

Gospodinja: Fašenki, nate krofle!

Hlapec: Jajca pa so že notr v kroflih (hehehe)!

Dekla: Klobase pa so se nan v rafunki obesle...

Virt: Ročko piti jin daj, gvišno so žedni.

Gospodinja: Odkud pa te ste da-leč?

Gunjač: S svete dežele...

Dekla: Pa ste ravno peški prišli?

Hlapec: Pa ovači ste vsi zdravi pa van nič ne fali...?

Gunjač: Či mate kakšne ibržne krone, ka jih ne bi vedli bekslati...

Hlapec: Krone pa smo skoz lükno vse na svilo napelali, pa v venec zvezali, zaj pa jih nemremo narazno vzeti...

Gunjač: Te pa nan celi venec dajte, ka mo roženkranc molili, gda mo cajt meli...

Vsi:

Belo Rüso vodimo,
konjon srečo prosimo.
Ovsa ji ne davlemo,
z meglo jo napajamo...

Hlapec: Kaman te zaj grete?

Gunjač: Po cejli vesi smo že bili, zaj pa mo rüso v potok za vašin hra-mon vrgli.

Tilika: Hodmo gledat!

Deca: Hodmo! Rüsa! Rüsa! Juhuhuhu!

Dekla: Le vsi k potoki!

Micika: Rüso do v potok vrgli!

Hlapec: Gleete, pisker pa metla sta že v vodi!

Gospodinja: Zaj te vidimo, kerí so bili za maškore!

Micika: Düklovi!

Dekla: Sračjakovi!

Japec: Pje, Tunček!

Drašek: Jankec, sen hodi!

Maškore (pojejo):

Smo Rüso v vodo stírali,
konjon srečo sprosilí;

zaj bomo pa pobirali,
ka mo žmetno nosili...

Gospodinja: Le hote zaj, se ste že dobili to svojo!

Virt: Drügo leto te pá!

Drašek: Mi pa se hodmo juhat na gümlo!

Deca: Juhat! Juhat! Juhuhuhu!

SVOBODNA BESEDA

Basist zagrebške opere Gregor Rađev je pel 19. t. m. v našem radiu razne hrvaške samospeve. Kar posebno zajame poslušalca ob njegovem petju, je voluminozní in zvoneči glas ter vzorna izgovorjava. Zraven tega dobro obvlada pevsko tehniko, zato ga občutimo po glasu kot močno osebnost. Njegova človeška dobrodušnost, širina in šegavost, ki vejejo iz petja, dajejo njegovemu prednašanju toliko svojstvenega, da je le malo pevcev s temi vrlinami. Med pesmimi, ki so nam posebno ugajale, naj imenujemo Tajčevičevo »Pričo«, Matzovo »Da zna zora...«, Magdaleničevo »Medjimursko« in Lhotkovo »Lulo moja«. Pevec je zapel tudi Gerbičovo »Pojdem na prejo« in jo prav dobro prednašal, seveda pa se mu je poznalo, da ne obvlada slovenskega jezika, ker je Hrvat. Na vsak način pa je njegov nastop v radiu zelo poživil spored in vodstvu smo hvaležni, da nas je seznanilo s hrvaškim umetniškom iz zagrebške opere. Ker še marsi-

kakega izmed najpomembnejših ne poznamo, nam bo zelo ustrezno, če nam jih bo naša kukavica tekom časa predstavila drugega za drugim. Tako bomo spoznali vse člane zagrebške opere, kar nam bo zelo dragocen pripomoček za presojo zagrebških moči in za primerjavo z našo opero.

Korenčanove, Sladoljev in Prek so koncertirali 20. t. m. Prek je spremljal na kitari sopranistko in tenorja, ki sta si izbrala spored iz Mendelssohnovih pesmi. Ni dolgo tega, kar smo slišali peti Sladoljeva iste pesmi skupaj z baritonistom. Med enim in drugim sporedom je prešlo še premalo časa, da bi ponovitev istega komponista spet zanimala. Morda bi bila v nekem pogledu upravičena, če bi pevec še bolj dognal podajanje. Da ima Sladoljev prijeten »radijski« glas, smo na tem mestu že napisali, prav tako kot to, da je njegova slovenščina potrebna zboljšanja. Od zadnjega nastopa sem ni bilo opaziti nikakršne izpremem-

Prizor iz filma »Čarovnik iz Oza«. — Na sporedu v kinu »Maticla«.